Mūsu draudze

Dievs, svētī Latviju!

Novembris, 2026 Nr. 11 (162)

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja *"Lai ir slavēts Trīsvienīgais Dievs savos Svētajos Triumfējošajā Baznīcā debesīs!*
Svētīgi ir žēlsirdīgie, jo viņi iemantos žēlsirdību!"
(Sal. Mt 5,7)

Dārgie uz svētumu aicinātie brāļi un māsas Kristū!

Kristieši virs zemes dzīvo viņiem atvēlēto laicīgās dzīves posmu, cīnoties ar visām ikdienas grūtībām un pārbaudījumiem. Šī cīņa ar pirmdzimtā grēka sekām ir smaga, jo mēs esam apdraudēti no elles spēku uzbrukumiem 24 stundas diennaktī, līdzīgi kā Ukrainas civiliedzīvotāji jau 4,8 gadus dzīvo nemitīgās bailēs un bēguļošanā no agresorvalsts Krievijas raķešu, bumbu, dronu un šahedu ikdienas uzlidojumiem un bombardēšanām. Bet karš ar grēkiem ilgs visu apzinīgo kristieša zemes dzīves laiku, tāpēc mēs veidojam Karojošo Baznīcu virs zemes un esam Kristus armijas karavīri, par kādiem esam kļuvuši caur Kristību un Iestiprināšanu. Katrā karā ir uzvarētāji un kritušie. Arī mūsu Pestītāja armijā ir ļoti daudz uzvarētāju, kurus mēs godinām kā Svētos Triumfējošajā Baznīcā debesīs, kur arī mēs ceram reiz nonākt. Diemžēl grēkos kritušo Jēzus karavīru skaits ir neizmērojami lielāks par uzvarētāju skaitu, jo mēs esam vāji cilvēki, kuros iedzimtā grēka inde stipri darbojas arī pēc Kristības saņemtās pestīšanas žēlastības, kas mūs atbrīvo no mūžīgās nāves, bet uzliek saistības pašiem turpināt savu dvēseles pestīšanas darbu visas atlikušās dzīves garumā. Un tā ir sīva kauja par katru dvēseli starp Dieva debesu karapulkiem un elles dēmonu neskaitāmiem pulkiem. Tāpēc mums ir ļoti nepieciešami sabiedrotie debesīs, mūsu svētie Patroni. Ir ļoti maldīgs uzskats daudziem kristiešiem, ka pēc Kristības viņiem nekas vairs nav jādara savas dvēseles labā, "jo Kristus mūs jau ir atpestījis un apžēlojis"… Ir jāatceras sv. Pētera pamudinājums: "Esiet skaidrā prāta un nomodā, jo jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā rūcošs lauva, meklēdams, ko aprīt." (1Pēt 5,8). Tātad mums ir dots pienākums līdzdarboties ar Kristu mūsu dvēseles pestīšanas darbā, kuru koriģē un palīdz īstenot Jēzus dibinātā viena, svēta, katoliska un apustuliska Baznīca. Uzticēsimies tai un pieņemsim to kā dāvanu!

1. novembrī mēs svinam Visu Svēto svētkus. Kas reāli ir šie svētie, un kāpēc mēs viņus godinām? Viņi ir tie, kuri visas dzīves garumā cīnījās ar savu cilvēcisko dabu, kas ir stipri ievainota un ir ar noslieci krist grēku kārdinājumos, bet ar Kristus žēlastības palīdzību ir to uzvarējuši un tagad priecājas kopā ar Glābēju Kristu Viņa valstībā debesīs, aizbildinot par mums, kuri vēl turpinām cīņu. Atalgojums par uzvaru šajā cīņā ir mūžīgā laime kontemplēt Dieva svētumu un mīlestību, esot vienotībā ar savu Radītāju un Pestītāju kā Vissvētās Trīsvienības ģimenes locekļi jeb Dieva bērnu saime, kas ir neizsakāmi laimīga un priecīga mūžīgi. Protams, lai nonāktu Svēto sadraudzībā debesīs, kristiešiem ir jāiztur ļoti daudz pārbaudījumu un ciešanu zemes dzīvē, atsakoties no daudziem vilinājumiem uz grēku, kas nes mūžīgo nāvi. Jēzus teica bagātajam jauneklim, kurš jautāja, kas viņam ir jādara, lai viņš būtu pestīts: "Pildi baušļus!" (Mt 19,17) Jauneklis aizbildinājās, ka viņš visu to ievēro kopš jaunības, tomēr uzņemties kaut ko vairāk par formālu šo baušļu kategoriju viņš nebija spējīgs, kad Jēzus viņu aicināja atteikties no zemes bagātībām priekš mūžīgās dzīves. Šim jauneklim ir līdzīga lielākā kristiešu daļa virs zemes, kas ir stipri piesaistījusies laicīgām lietām, visbiežāk aprobežojoties tikai ar Kristību un nepildot tās uzliktās saistības.

Vai šādi pseudokristieši tomēr nonāks debesīs? Tas būs atkarīgs no viņu labās gribas un personīgām attiecībām ar Dievu un tuvākajiem. Šīs attiecības regulē divi mīlestības baušļi: mīlēt Dievu pāri visam un savu tuvāko kā sevi pašu. (Mt 22,37-39). Bet tuvākmīlestība vislabāk izpaužas žēlsirdības darbos, kad mēs spējam kādam pakalpot, padarot viņu laimīgāku un spējīgu atvērties uz Dieva mīlestību. Darīt labus darbus nav viegli, bet tāds upuris nesīs lielu svētību, jo Kristus mācīja mums būt žēlsirdīgiem, lai mēs iemantotu žēlsirdību pie Dieva, kurš mīl visus grēciniekus, ja tie kaut vai mazliet grib laboties. Dieva bezgalīgā žēlsirdība izpaužas caur Viņa piedošanu, kad Kungs nepazudina grēciniekus jeb grēkos kritušos Jēzus karavīrus, ļaujot viņiem iziet caur šķīstītavu, kur dvēseles gandara Dieva taisnīgumam par dzīves laikā negandarītajiem grēkiem. Tā ir Cietošā Baznīca, kuru mēs atbalstām ar savām dedzīgām lūgšanām 2. novembrī, kad svinam visu Mirušo piemiņas dienu jeb Dvēseļu dienu. Līdz Kovida laikiem Lielvārdes draudzē 7 gadus mēs sniedzām dvēselēm šķīstītavā skaistu lūgšanu nakti no 1. uz 2. novembri — Dvēseļu dienas vigīliju, kas bija lūgšanu upuris par labu mūsu aizgājējiem. Diemžēl tagad vairs nav tādas iespējas atjaunot šo vigīliju, bet mēs turpinām dedzīgi lūgties par mūsu mīļajiem, kuru vārdi ir uzrakstīti uz "dzīvības kociņa" lapiņām, ko simboliski uzstādam altārtelpā 2.11. un pienesam aizdegtās svecītes, lai tās noliktu zem šī kociņa kā mīlestības sveicienu un ticības gaismiņu, ko novēlam mūsu mirušajiem mūžībā.

Dārgie draugi! Mēs arvien turpinām jūlijā iesāktos dievnama sienu plaisu remontdarbus, kas lēni iet uz priekšu. Ir jau daudz kas izdarīts, bet vēl paliek labās sānu nošpaktelētās sienas slīpēšanas un krāsošanas darbi. Reāli sanāk pārkrāsot 2/3 dievnama

sienu, kas tika atkal remontētas. Tādēļ atjaunoju manu pazemīgu lūgumu noziedot savu artaviņu atkārtoti, lai varētu apmaksāt remontu izdevumus, kas nav mazi…

Noslēgsim Baznīcas liturģiskā gada pēdējo mēnesi novembri ar Kristus Karaļa svētkiem un ar Dieva žēlastības palīgu uzsāksim jaunu Baznīcas gadu ar Adventa laikposmu, kas mūs sagatavos uz Kristus Dzimšanas svētkiem un tikšanos ar Jēzu svētajos sakramentos. Lūgsimies arī par pāvesta Leona atveseļošanos pēc 13.10.2026. pārciestās plaušu vēža operācijas labās plaušas apakšdaļā! *Pr. Andris Solims*

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Rudens ir gada brieduma laiks. To varētu salīdzināt ar cilvēka dzīves posmu pēc 40 vai 50 gadu vecuma.

Jaunībā mēs vienkārši lidojam. Mums šķiet, ka nav nekādu robežu, esam bezrūpīgi maksimālisti. Pirmā apjausma par dzīves īstenību mūsu dzīvē ienāk līdz ar pirmo komunālo maksājumu rēķinu. Sākas dzīves jēgas, Dieva un dzīvesbiedra meklējumi. Dzīve vairs nav tikai pastaiga pļavā. Nereti nākas piedzīvot dažādus krīzes brīžus, un, iespējams, pirmo reizi mūžā jāatvadās no kāda tuvinieka, piedzīvojot pirmās bēres.

Taču dzīvē ir arī skaisti brīži - laulības, pirmā bērna piedzimšana, pirmais nopietnais darbs, karjera un pirmā pastāvīgā dzīvesvieta.

Cik labi ir būt jaunam! Tomēr savas priekšrocības ir arī dzīves rudenim. Mēs vairs neesam tik kategoriski, esam gatavāki kompromisiem, un mūsu ticība ir nostabilizējusies. Daudzi no mums jau skaidri zina, kam un kāpēc tic. Mūsu domas kļūst mērenākas un spriedumi — vairāk nobrieduši. Lietavas un rudens vēji mūs vairs nepārsteidz. Arvien labāk spējam pielāgoties un rast spēku, lai izturētu dažādus dzīves pārbaudījumus.

Rudens ir piemērots laiks, lai atgrieztos pie Dieva vai no jauna Viņu atrastu. Dzīves posms pēc 40 gadu vecuma, kad esam izskrējušies un, iespējams, jau guvuši zināmu reliģisko pieredzi, ir lielisks brīdis ticības padziļināšanai. Mūsu rīcībā ir plašas iespējas - grāmatas, audioieraksti, lekcijas, kursi un kristīgās kopienas. Un tieši tumšie rudens vakari tā vien mudina paņemt rokās kādu labu grāmatu un ļauties pārdomām.

Tā vien šķiet, ka dzīves rudens un cilvēka brieduma gadi pēc 40 patiešām ir radīti viens otram.

Lai jums visiem burvīgs novembris! Un daudz laimes, mīļā Latvija! *Rita Ķepure*

Pārdomas ceļojumā

Katru reizi, dodoties ilgākā vai īsākā ceļojumā Latvijā vai ārzemēs, parasti ieplānojam ne tikai dabas, vēsturisko un katras vietas īpašo objektu, bet arī kultūras, mākslas un sakrālo celtņu apskati. Interesanti ir vērot un salīdzināt ar mūsu novadā un ģimenē esošajām tradīcijām un vērtībām.

Šogad, Melnkalnes serpentīna ceļu veicot, ik uz soļa sastapām smaidu un izpalīdzīgu skatu no katras pretī braucošas mašīnas. Cilvēki neizaicināja dabu un likteni - bija pieklājīgi un atbalstoši. Ļoti daudz dažādu konfesiju baznīcu un klosteru. Apmēram 74% iedzīvotāju ir pareizticīgie, 17% ir musulmaņi un tikai 3,5% no visiem Melnkalnes iedzīvotājiem ir katoļi. Tāpēc arī mēs bijām spiesti vairāk apmeklēt pareizticīgo klosterus un baznīcas. Budvā Svētā Jāņa Kristītāja baznīcā bijām Rožukroņa lūgšanas laikā - prāvests un divi vietējie lūdzās… Arī pareizticīgo baznīcā neredzējām daudz cilvēku, bet pretstatā, piemēram, kad apmeklējām blakus valsti Horvātiju, kur baznīcā bija katru dienu vairākas Mises, un nevienā no tām brīvi nevarēja ienākt, cik daudz bija cilvēku...

Ļoti patika Ostrogas klosteris, kurš bija iekalts klintī, apakšējais stāvs - alā autentiski veidota Dievmātes baznīca, bet augšējā stāvā - Svētā Krusta baznīca.

Skaista baznīca, kas izstaro garīgumu, mieru un gaismu, ir Dievmātes baznīca uz rifa. Tajā ir iekārtots arī muzejs. Nevar aprakstīt visu krāšņo un seno klosteru un baznīcu pievilcību un nozīmīgumu vietējo iedzīvotāju dzīvē, bet kalni, alas un kanjoni liek domāt par Dieva mīlestību un paļauties uz Viņa žēlastību, jo, piemēram, mazā apdzīvotā vietā Perasā (237 iedzīvotāji) ir saglabātas 15 baznīcas. Šeit ir arī 17 dižciltīgo ģimeņu pilis ar parkiem, kuros aug palmas, zied jukas, nogatavojas granātāboli un kivi, brīvi aug lauru lapas.

Šajā nemierīgajā laikā, kad tik strauji pasaulē mainās vērtību sistēma, gribu atzīmēt vēl vienu svarīgu personību Melnkalnes tautai. Sākumā es biju skeptiski noskaņota pret mūsu ģimenes jaunatnes vēlmi iekļaut maršrutā Mauzoleju, kas atrodas otrā augstākā kalna Jezerski virsotnē, Lovčena nacionālajā parkā, un ir augstākais mauzolejs pasaulē (1657 m augstumā virs jūras līmeņa). Taču pēc apmeklējuma sapratu - ir vadītāji, kurus tauta ciena ne tikai viņiem esot dzīviem, bet arī pēc vairākiem gadsimtiem... Valdnieks, dzejnieks, bīskaps un visu laiku cienītākais melnkalnietis Pjotrs II Petrovičs-Ņegošs, uzceļot kapelu savam onkulim, arī pats tika tur apglabāts.

Jācer, ka arī mēs spēsim:

- novērtēt savu valsti, brīvību, valodu un tradīcijas;
- pateikties Dievam par katru dienu, par visām saņemtajām žēlastībām;
- lūgties par mieru Latvijā un mūsu ģimenēs.

Antija Vēvere

Ražas svētki

"Rudentiņ, bagāts vīrs,
Daudz tu mums dāvināji:
Pilnas klētes labībiņas,
Pilnas ķešas sudrabiņa."

Kurš gan nezina šos dainu vārdus, kas kā koša Lielvārdes rakstu josta, cauri gadsimtiem vīdamās, izgaismo arī mūslaiku rudeni? Šo četrrindi daudzi atceras no skolas laikiem, kad Ražas svētku pasākumam no mājām tika nesti kabaču auto, puķu kāpostu pūdeļi, dārzeņi, saldsēri smaržojošie rudens ziedi, kastaņu kreļļu un košo kļavu lapu virtenes. Neredzams, bet tomēr skaidri manāms vienmēr bija līdzi prieks un gandarījums par padarīto.

Arī daudzās Latvijas katoļu draudzēs šī senā tradīcija ir saglabājusies, tiek kopta un uzturēta. Mūsu Ražas svētki parasti notiek oktobra otrajā svētdienā, pēc triju Erceņģeļu dienas (29.09.), no kuriem viens ir Svētais Mihaels, mūsu sargs un aizbildnis, kuram jau no pašiem kristietības pirmsākumiem tika iedalīts cilvēces aizsardzības pienākums un rūpes par izdzīvošanu. Tam pieder arī rūpes par cilvēku darba augļiem, kas nodrošina izdzīvošanu līdz nākamajam pavasarim.

Par spīti tam, ka mūsdienās cauru gadu viss ir nopērkams lielveikalos, mūsu tautā vēl dzīva zemnieka, zemes arāja dvēsele, kas "ziedainām kājiņām" brien arklam pakaļ pa tikko uzarto, kā rudzu klaips smaržojošo velēnu pavasarī, bet rudenī ar pateicību saņem sava smagā darba augļus.

Par spīti sāpošiem kauliem un mugurām arī Jumpravas katoļu draudzes sievas ij nedomā padoties, vēl arvien pavasaros pirksti tā vien tīko ienirt siltajā mīkstajā zemā, kabatas pilnas ar sēklu paciņām. Ir tikai viens mīnuss – nežēlīgā ravēšana, cīņa ar invazīvajām nezāļu sugām, nekaunīgiem, glumiem gliemežiem, mošķiem un mošķulēniem, kuri uzskata, ka sakņu dārzs ir viņu apsolītā zeme.

Tomēr grūtības aizmirstas, kad dārzs sāk ražot, kad kartupeļi saauguši tā, ka pietiek pašiem un tiek arī kaimiņiem, kuri čakli, piecēlušies mazā gaismiņa, nāk pacienāties svešā dārzā, bet nekas, jādalās ir. Un kur nu vēl par klasiku kļuvušais teiciens: "Kabaci vajag?" - cerībā, ka uzrunātais teiks: "Noteikti vajag!"

Jumpravas Sv. Annas Romas katoļu kapelā 18. oktobrī Ražas svētku dievkalpojumā groziņos, kas bija atnesti pasvētīšanai, lepojās dārzeņi, maize un šī gada ražas karaļi - āboli. Svētās Mises laikā klausījāmies priestera Andra uzrunu, kopā dziedājām garīgās dziesmas, lūdzām par mūsu miesas veselību, mieru pasaulē un Latvijā, bet kāda tumša ēna tomēr nomāca mūsu prātus – karš Eiropā, tepat pie mūsu mājas sliekšņa.

Augstais Dievs, Svētā Jaunava Marija, visi Eņģeļi un Svētie, sargiet mūsu trauslo pasauli, ko ļaunums var iznīcināt kopā ar mūsu priekiem, raizēm, svētkiem un ikdienu! *Rita Bobkova*

Rudens Ražas svētki — pateicība par Dieva dāvanām

Šoruden baznīcas altāris ir bagātīgi rotāts ar ķirbjiem, kabačiem, āboliem un citiem rudens labumiem. Arī burkāni un bietes ieņēmuši goda vietu, priecējot acis ar savām košajām krāsām. Lapu virtenes draudzīgi savieno vienu baznīcas pusi ar otru, bet kļavu zari vēl steidz izrādīt savas spoži dzeltenās lapas, lai greznotu dievnama altārtelpu. Kastaņu virtenes virs solu rindām rotaļīgi vijas pāri baznīcā sanākušo galvām.

Uz palodzēm baltās miķelītes līdzinās maziem eņģeļiem, kuri uz īsu brīdi atlidojuši sasildīties rudens saulītē. Starp rudens ziediem graciozi izceļas spilgti sarkanīgas rozes, kas ieskauj Svētās Ritas skulptūru, it kā atgādinot mums, ka Dievam nekas nav neiespējams. Arī baltās rozes klusi tiecas augšup, it kā lūgtu atļauju pieskarties Dievmātes gleznai. Savukārt rožukronis uz Marijas altāra aicina pazemībā noliekt galvu, pievienoties lūgšanai un, skaitot Rožukroni, pamazām pārdomāt katru tā noslēpumu.

Arī Jēzus Sirds ir pagodināta ar krāšņām rudens ziedu krāsām — no baltām, violetām, sarkanām un rozā gladiolām un dālijām līdz tumši sarkanām miķelītēm. Šķiet, šoruden daudzi vēlējušies pateikties Jēzum par saņemtajām rudens veltēm. Ja vien pie katra zieda, dārzeņa un augļa varētu piekārt arī mazu pateicības kartīti! Cik daudz laba mēs vēlētos pateikt un cik daudz pateicības vārdu reizēm paliek neizteikti!

Jēzus savā bezgalīgajā mīlestībā vienmēr ir mums līdzās. Viņš dāvā mums tik daudz, lai mēs spētu ieraudzīt patieso gaismas ceļu un pa to arī iet. Bet vai mēs vienmēr pamanām šīs dāvanas? Vai protam tās pieņemt un par tām pateikties? Vai ikviens no mums šoruden ir atradis brīdi, lai apstātos, ieskatītos savā sirdī un pateiktu Dievam: "Paldies!"?

Kāds no draudzes jaunatnācējiem, mazliet apmulsis par neierasti krāšņo baznīcas rotājumu, pienāk man klāt un jautā: "Kādi šodien ir svētki?" Baznīca ir piepildīta ar lapu virtenēm, dārzeņiem un ziediem — to nav iespējams nepamanīt! Man pašai tas šķiet tik ierasti: katru gadu oktobrī kāds ķirbis tiek atnests uz baznīcu, jo tuvojas rudens Ražas svētki. Tomēr laikam ne visās baznīcās tos svin tik krāšņi.

Mēs protam priecāties par paveikto un lepoties ar saviem sasniegumiem. Mēdzam apsveikt paši sevi par labi padarītu darbu un godam nopelnīto. Arī tuvākajam par sniegto palīdzību un atbalstu reizēm pasakām paldies, lai gan dažkārt šo vienkāršo vārdu piemirstam. Bet kā ir ar mūsu pateicību Dievam? Vai ikdienas steigā neaizmirstam pateikties Tam, no kura esam saņēmuši tik daudz?

No sirds paldies visām čaklajām rokām, kas radīja mums tik krāšņus un ražīgus Ražas svētkus! Paldies tiem, kuri izaudzēja šīs veltes, tiem, kuri atrada laiku tās atnest, rūpīgi salikt un baznīcu izrotāt. Pateicoties ikviena ieguldījumam, mēs visi varam priecāties par rudens krāšņumu un dalīties svētku priekā.

Un pāri visam — pateiksimies Dievam par Viņa dāvanām, par ražu, par cilvēkiem mums līdzās un par katru dienu, ko Viņš mums dāvā. Pateicība lai iet roku rokā ar lūgšanu — gan par saviem tuviniekiem, gan par tiem, kuriem šobrīd visvairāk nepieciešams mūsu aizlūgums, mierinājums un atbalsts.

Jo Ražas svētki nav tikai pateicība par izaudzēto un novākto. Tie ir arī aicinājums ieraudzīt Dieva dāvanas savā ikdienā un ar pateicīgu sirdi dalīties tajā, kas mums dots. *Sarmīte Anna Zoltnere*

Dvēseļu dienas "dzīvības kociņš" ar mirušo vārdiem uz koka lapiņām

Novembra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: **sv. Mise** pl. **18:00.**

+~+

Dievkalpojumu kārtība 1.-2. novembrī 2026. gadā

Dvēseļu dienas vigīlija šogad, diemžēl, nenotiks.

1. novembrī – VISU SVĒTO DIENĀ

pl. 10:20 – Jēzus Sirds dievkalpojums;

pl. 11:00 – svētku Mise ar II Vesperēm, Visu Svēto litānija.

2. novembrī — Visu Mirušo piemiņas dienā:

pl. 18:00 — sv. Mise par draudzes un visiem mirušajiem; pēc Mises — Vesperes par mirušajiem, Procesija par mirušajiem ar piecām apstāšanās vietām, *Libera me, Domine* (Atbrīvo mani, Kungs), Esi sveicināta, Karaliene; Kunga eņģelis.

***Nodoms:* lūgties par dvēselēm šķīstītavā.**

***Īpašs nodoms:* Par visiem mirušajiem un vardarbīgi nomocītajiem lajiem un garīdzniekiem, klosterļaudīm, misionāriem un politieslodzītajiem.**

05.11. — Mēneša pirmā ceturtdiena:
pl.18:00 — sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

06.11. — Mēneša 1. piektdiena:
pl. 18:00 — sv. Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums.

22.11. — Kristus Karaļa svētki: noslēdzas Baznīcas liturģiskais gads. Tiks vākti ziedojumi Rīgas Garīgajam semināram. Sirsnīgs paldies par visiem Jūsu ziedojumiem RGS gada laikā!

29.11. — Adventa I svētdiena. Adventa vainagu un sveču svētīšana. Sākas jaunais Baznīcas liturģiskais gads. Atnesiet, lūdzu, pasvētīt savus Adventa vainadziņus un sveces!

Svētīgu Adventa laiku un Dieva žēlastībām bagātu jauno Baznīcas liturģisko gadu!!!

30.11. - sv. Apustuļa Andreja svētkos sv. Mise 18:00.

18. novembrī — Latvijas Valsts 108. dzimšanas dienā Ekumeniskais dievkalpojums luterāņu baznīcā pl. 15:00
Mūsu dievnamā sv. Mise tiks svinēta pl. 18:00 par Dzimteni un tās patriotiem.
Visi ir mīļi aicināti garīgi piedalīties!!!
Sirsnīgi sveicam visus Valsts Neatkarības svētkos! Aicinām visus aizlūgt par savu Dzimteni, tās valdību, iedzīvotājiem – ikkatru, kurš dzīvo šajā zemē vai arī atrodas ārpus Latvijas, bet sirdī ir šeit! Vienosimies kopīgā lūgšanā par Latviju!

Sirsnīga pateicība:

Visiem draudzes locekļiem, kuri aktīvi piedalījās Ražas svētkos un to sagatavošanā.

Lai Radītājs dāsni atalgo visus, kuri ziedoja remontdarbu un rēķinu apmaksai! Katru mēnesi rēķinu summa vidēji sastāda ap 450 Eur un uz augšu, neskaitot ikdienas izdevumus.

Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties arī brīvklausītājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Stefāniju Milaseviču (01.11.), pr. Ingaru Stepkānu (06.11.), Ivaru Ločmeli un Annu Gredzenu (08.11.), dekānu pr. Andreju Kazakeviču (14.11.), Anastasiju Neretnieci 95 gadu jubilejā (14.11.), Lidiju Grasmani (28.11.), Andrīti Klimkānu (30.11.) u.c.

Visiem Andriem un Andrejiem mīļi sveicieni sv. Apustuļa Andreja svētkos!!!

Mīļi sveicam mūsu draudzes jauniešu Leilas un Kristapa Butānu ģimenīti ar pirmās atvasītes meitas Lindas nākšanu pasaulē 16.10.2026. Lai aug vesela un priecē vecāku sirdis, pateicībā par Radītāja skaisto dāvanu! ***Pr. Andris un draudze***

Pazemīgi lūdzam ziedot dievnama remontdarbu un rēķinu nomaksai!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
***Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18, Lielvārde, LV-5070,* Reģ. Nr. 90001080360**
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451
Sirsnīgs paldies visiem ziedotājiem! Lai Dievs aizmaksā arī dāsniem ziedotājiem no ārzemēm!!!

"Mūsu draudze" redakcija:
Galvenais redaktors – pr. Andris Solims,
mob.t.:29855768; e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook. com/
lielvardesbaznica; youtube.com/@lielvardesdraudze